

K., dnia 30 lipca 2021 r.

Sygn. akt II K 97/20

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Sąd Rejonowy w Krośnie II Wydział Karny, w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Paweł Gonet

Protokolant: Alicja Waclawik

po rozpoznaniu w dniach: 18 grudnia 2020 r., 16 kwietnia 2021 r., 11 czerwca 2021 r. i 23 lipca 2021 r.

sprawy karnej:

S. S. - s. A. i H. z d. S., urodz. (...)

(...) w S., zam. R. ul. (...)

oskarżonego o to, że:

jako Prezes (...) (...) z siedzibą w I. ul. (...), będącej płatnikiem podatku dochodowego od osób fizycznych, jako osoba odpowiedzialna za sprawy gospodarcze, w szczególności finansowe Spółki, w okresie od 20 maja 2015 r. do stycznia 2016 r., działając w krótkich odstępach czasu z wykorzystaniem takiej samej sposobności, nie wpłacił w przewidzianym przepisami terminie,

tj. do 29 dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym pobrano zaliczkę, na rachunek (...) Urzędu Skarbowego w R., ul. (...), pobranych zaliczek na podatek dochodowy od osób fizycznych za miesiące od kwietnia do sierpnia oraz od listopada do grudnia 2015 r. w łącznej wysokości 65,581 zł, z tytułu dokonanych wpłat wynagrodzeń i innych należności dla zatrudnionych pracowników, czym naruszył przepis art. 38 ust.

1 i art. 42 ust. 1 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (t. j. Dz. U. z 2016 r., poz. 2032 ze zm.) w zw. z art. 30 § 1 ustawy

z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (t. j. Dz. U. z 2017 r., poz. 201 ze zm.)

- tj. o przestępstwo skarbowe z art. 77 § 2 ustawy z dnia 10 września 1999 r. Kodeks karny skarbowy (t. j. Dz. U. z 2016 r., poz. 2137 ze zm.) w zw. z art.

77 § 1 k.k.s., art. 6 § 2 k.k.s. i art. 9 § 3 k.k.s.

I. **Uznaje** oskarżonego S. S. **za winnego** zarzucanego mu czynu, a stanowiącego przestępstwo z art. 77 § 2 ustawy z dnia 10 września 1999 r. Kodeks karny skarbowy (tj. Dz.U. z 2016 r., poz. 2137 ze zm.) w zw. z art. 77 § 1 k.k.s., art. 6 § 2 k.k.s. i art. 9 § 3 k.k.s. i za to na mocy art. 77 § 2 k.k.s. w zw. z art. 23 § 1 i 2 k.k.s. **skazuje** go na karę grzywny w liczbie 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych przyjmując 1 (jedną) stawkę dzienną za równoważną 100 (stu) złotych;

II. Na podstawie art. 24 § 1 i 5 k.k.s. **orzeka odpowiedzialność posiłkową za karę grzywny orzeczoną** oskarżonemu S. S.

w pkt I wyroku wobec (...)

w (...) S.A. z siedzibą w I. i zobowiązuje w/w spółkę do zwrotu na rzecz Skarbu Państwa uzyskanej korzyści majątkowej w postaci niewpłaconego podatku dochodowego od osób fizycznych za okres od maja do sierpnia oraz od listopada do grudnia 2015 r. w łącznej kwocie 51 385 zł (pięćdziesiąt jeden tysięcy trzysta osiemdziesiąt pięć złotych);

III. Na podstawie art. 627 k.p.k. w zw. z art. 113 § 1 k.k.s. i art. 3 ust.1 ustawy z dnia 23.06.1973 r. o opłatach w sprawach karnych **zasądza** od oskarżonego koszty sądowe w łącznej kwocie 600 zł (sześćset złotych),

a w tym opłatę w kwocie 500 zł (pięćset złotych) na rzecz Skarbu Państwa.

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 97/20	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1. USTALENIE FAKTÓW			
1.1. Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.	S. S.	Jako Prezes (...) S.A. z siedzibą w I. ul. (...), będącej płatnikiem podatku dochodowego od osób fizycznych, jako osoba odpowiedzialna za sprawy gospodarcze, w	

szczególności finansowe Spółki, w okresie od 20 maja 2015 r. do stycznia 2016 r., działając w krótkich odstępach czasu z wykorzystaniem takiej samej sposobności, nie wpłacił w przewidzianym przepisami terminie, tj. do 29 dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym pobrano zaliczkę, na rachunek (...) Urzędu Skarbowego w R., ul. (...), pobranych zaliczek na podatek dochodowy od osób fizycznych za miesiące od kwietnia do sierpnia oraz od listopada do grudnia 2015 r. w łącznej wysokości 65,581 zł, z tytułu dokonanych wpłat wynagrodzeń i innych należności dla zatrudnionych pracowników, czym naruszył przepis art. 38 ust.

1 i art. 42 ust. 1 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (t. j. Dz. U. z 2016 r., poz. 2032 ze zm.) w zw. z art. 30 § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (t. j. Dz. U. z 2017 r., poz. 201 ze zm.)

- **tj. przestępstwo skarbowe z art. 77 § 2 ustawy z dnia 10 września 1999 r. Kodeks karny skarbowy (t. j. Dz. U. z 2016 r., poz. 2137 ze zm.) w zw. z art. 77 § 1**

		<i>k.k.s., art. 6 § 2 k.k.s. i art. 9 § 3 k.k.s.</i>	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>1. Objęcie przez oskarżonego w dniu 15 maja 2015 r. S. S. funkcji Prezesa (...) (...) S.A. Oskarżony był od tego momentu w tej Spółce odpowiedzialnym za sprawy gospodarcze i finansowe.</p> <p>2. W okresie objętym aktem oskarżenia sytuacja finansowa Spółki była bardzo trudna, prowadzone były przeciwko niej postępowania komornicze, a pracownicy nie otrzymywali regularnie wynagrodzeń i posiadali z tego tytułu zadłużenie.</p> <p>3. Z powodu zaległości w płatnościach wynagrodzeń znaczna część kierowców zatrudnionych w tamtym czasie w Spółce pobierała wynagrodzenia z utargu - pieniądze pochodzące ze sprzedaży biletów zabierane były przez nich jako tygodniówki. Kwoty pozyskanych przez kierowców w ten sposób pieniędzy były jednak rozliczane i kontrolowane. Spółka wiedziała kto i w jakiej wysokości pobrał wynagrodzenie w ten sposób. Ponadto z pieniędzy z utargów opłacane było paliwo</p>	karta weryfikacji deklaracji rocznej w zakresie zgodności wpłaconych zaliczek miesięcznych w PIT z 2015 r.	6	

<p>do autobusów, na dowód czego kierowcy przedkładali do kasy faktury. Zdarzało się - chociaż było to sytuacje rzadkie - że niektórzy kierowcy przekazywali utarg do kasy, nie pobierając wynagrodzenia w gotówce dla siebie.</p> <p>4. O opisanej wyżej sytuacji wiedział oskarżony i tolerował ją - nie podjął żadnych stanowczych kroków by temu zaprzestać.</p> <p>5. Fakt, iż pracownicy pobierali wynagrodzenia w kwocie nieprzekraczającej ich miesięcznego wynagrodzenia netto jest równoznaczny z pobraniem przez płatnika tj. spółkę, którą zarządzał oskarżony zaliczki na podatek dochodowy od osób fizycznych.</p> <p>6. Nie wpłacanie w przewidzianym przepisami terminie pobranych w/w zaliczek za miesiące od kwietnia do sierpnia oraz listopada do grudnia 2015 r.</p>			
<p>karta kontowa podatku PIT za 2015 r.</p>	<p>10</p>		
<p>uchwała Rady Nadzorczej (...) z dnia 15. (...).</p>	<p>29</p>		
<p>zestawienie wpłat zaliczek podatku PIT za 2014 r. i 2015 r. wraz z listą osób</p>	<p>30</p>		

piastujących w tym czasie funkcję Prezesa Zarządu			
deklaracja roczna o pobranych zaliczkach na podatek PIT - 4R za 2015 r.	49-50, 150-151		
pisma od Komornika Sądowego	141, 175		
częściowe wyjaśnienia oskarżonego	243-245, 386-387, 496-497		
zeznania świadków D. K. (1), R. G. (1), B. D., M. G. (1), S. G., A. S., Z. K. (1)	245,388,517 (D. K.), 245, 388-389, 517-518 (R. G.), 245-246, 389, 518 (B. D.), 245, 518, (M. G.) II Ko 1300/19 (S. G.), 534-535 (Z. K.), 408-409 (A. S.)		
Oskarżony S. S. ma 45 lat, jest emerytem i z tego tytułu osiąga dochody w wysokości 5.000 zł. Jest żonaty, ma dwójkę dzieci. Oskarżony posiada z żoną rozdzielność majątkową. Oskarżony był karany.	dane osobowo-poznawcze oskarżonego	496	
karta karna	(...)		
1.2. Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	

1.2.1.	S. S.	jak w pkt. 1.1.1.	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
Spółka w ogóle nie pobierała zaliczek na podatek dochodowy od osób fizycznych. Wykonywane były jedynie czynności księgowe, jednak nie szły za tym żadne pieniądze Firma nie płaciła zobowiązań publiczno-prawnych, ponieważ nie miała ku temu możliwości, ani żadnych środków.	częściowe wyjaśnienia oskarżonego	243-245, 386-387, 496-497	
2. OCena DOWÓDÓW			
2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.1.1	karta weryfikacji deklaracji rocznej w zakresie zgodności wpłaconych zaliczek miesięcznych w PIT z 2015 r., karta kontowa podatku PIT za 2015 r., uchwała Rady Nadzorczej (...) z dnia 15.05.2015 r., zestawienie wpłat zaliczek podatku PIT za 2014 r. i 2015 r. wraz z listą osób piastujących w tym czasie funkcję Prezesa Zarządu, deklaracja roczna o pobranych zaliczkach na podatek PIT - 4R za 2015	Wszystkie te dokumenty są dowodem w pełni wiarygodnym i niepodważalnym. Zostały sporządzone przez osoby ku temu uprawnione, nie były kwestionowane przez żadną ze stron. Na podstawie tych dokumentów i pism możliwe było ustalenie, iż Spółka wbrew twierdzeniom oskarżonego pobierała należne zaliczki, a oskarżony nie złożył	

	<p>r., pisma od Komornika Sądowego</p>	<p>ani jednego wniosku o zwolnienie środków z zajętych rachunków bankowych na wypłatę wynagrodzeń dla pracowników wraz z listą płac. Dowody te były podstawą do ustalenia stanu faktycznego w przedmiotowej sprawie, potwierdzają bowiem fakt niewpłacania przez Spółkę zarządzaną przez oskarżonego pobrany zaliczek, a także brak jakiegokolwiek faktycznej reakcji S. S. na mające miejsce nieprawidłowości.</p>
<p>częściowe wyjaśnienia oskarżonego</p>	<p>Częściowo wyjaśnienia oskarżonego zasługują na uwzględnienie - przede wszystkim chodzi o te okoliczności, w których podaje, iż Spółka znajdowała się w trudnej sytuacji finansowej, miała zajęcia komornicze, a pracownicy mieli zaległości w wypłatach i dlatego brali pieniądze z utargów. Te kwestie są niepodważalne, znajdują potwierdzenie w pozostałym wiarygodnym materiale dowodowym i brak jest podstaw by odmówić im przymiotu wiarygodności.</p>	
<p>zeznania świadków D. K. (1), R. G. (1), B. D., M. G. (1), S. G., A. S., Z. K. (1)</p>	<p>Zeznania świadków tj. byłych pracowników (...) S.A. są uznał za całkowicie wiarygodne. Każdy z przesłuchanych świadków przekazał wszystkie posiadane przez siebie informacje, niczego przy tym nie zatajając.</p>	

	<p>Świadków nie łączą z oskarżonym żadne relacje i zależności - już od dawna nie jest ich szefem, przez co nie mieli powodów by celowo świadczyć przeciwko niemu bądź też zeznawać na jego korzyść. Sąd oczywiście miał na uwadze, iż z uwagi upływ czasu świadkowie nie pamiętają dokładnie wszystkich okoliczności.</p> <p>Także zeznania S. G. - pracownicy firmy zewnętrznej do obowiązków której należała obsługa kadrowo-płacowa spółki (...) S.A. - są spójne, logiczne i konsekwentne w toku całego postępowania. Kobieta jednoznacznie wskazała, że wszystkie informacje w tym te dotyczące wypłaconych pracownikom kwot uzyskiwała wprost z firmy i na tej podstawie sporządzała dokumentację przekazywaną dalej do US.</p>		
dane osobowo-poznawcze oskarżonego, karta karna	dowody bezsporne		
<p>2.2. <i>Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</i></p>			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	

1.2.1	częściowe wyjaśnienia oskarżonego	<p>Dokonując oceny wyjaśnień oskarżonego S. S. Sąd uznał, iż nie w pełni należy dać im wiarę. Nieprzyznanie się do winy przez oskarżonego jest jedynie jego linią obrony i próbą uniknięcia grożącej mu odpowiedzialności karnej. Oskarżony w toku całego postępowania zasłania się złą kondycją finansową przedsiębiorstwa, zajęciem kont przez komorników oraz samowolnym - jak podaje - pobieraniem przez kierowców wynagrodzeń z utargów. Oskarżony zdaje się zupełnie nie dostrzegać faktu, iż to na nim jako Prezesie Zarządu ciążył obowiązek podjęcia wszelkich kroków, aby żadne patologiczne sytuacje nie miały w Spółce miejsca, a wszelkie zobowiązania zwłaszcza publiczno-prawne były na czas regulowane. Regulacje dotyczące obowiązku wpłacania pobranych zaliczek na podatek dochodowy od osób fizycznych są jednoznaczne i na ich realizację nie ma wpływu kondycja finansowa firmy. Oskarżony o tym wiedział, wiedział też o tym, że kwoty na wypłatę wynagrodzeń za pracę wraz z podatkami i innymi ciężarami ustawowymi nie podlegają egzekucji komorniczej i mógł zwrócić się do komornika z wnioskiem</p>	
-------	-----------------------------------	--	--

		o zezwolenie na wypłatę z zajętych rachunków bankowych wynagrodzeń dla pracowników. Oskarżony jednak takiego wniosku nie złożył, nie podjął też żadnych stanowczych czy konkretnych kroków by zaprzestać obrotowi pozakasowemu, a to znaczny że godził z zaistniałą sytuacją i musiał też liczyć się z konsekwencjami jakie ze sobą niesie.	
3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	I	S. S.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
Zgodnie z art. 77 § 1 k.k.s. płatnik lub inkasent, który pobranego podatku nie wpłaca w terminie na rzecz właściwego organu, podlega karze grzywny do 720 stawek dziennych albo karze pozbawienia wolności do lat 3, albo obu tym karom łącznie. § 2. cytowanego przepisu, że jeżeli kwota niewpłaconego podatku jest mniej			

wartości, sprawca czynu zabronionego określonego w § 1 podlega karze grzywny do 720 stawek dziennych.

Przepis art. 77 k.k.s. penalizuje samo nieodprowadzenie w terminie pobranych od podatnika kwot podatku. Przez pobranie od podatnika podatku rozumie się nie tylko fizyczne przejęcie od podatnika określonej kwoty stanowiącej część jego wynagrodzenia brutto, ale także samo potrącenie mu z wynagrodzenia kwoty należnego podatku (zaliczki na podatek), stąd już od dawna wskazuje się w orzecznictwie, że pobraniem podatku jest też czynność techniczna polegająca na takim potrąceniu, bez względu na to, czy potrącający ją płatnik posiada środki finansowe na odprowadzenie pobranego podatku, działalność gospodarczą, spłatę zobowiązań, wypłatę wynagrodzeń itd. (zob. wyrok SN z dnia 16 maja 2002 r., IV KKN 427/98, Prok. i Pr.- wkł. 2003, Nr 2, poz. 12). W konsekwencji samo wypłacenie pracownikowi wynagrodzenia, po odliczeniu uprzednio obliczonego podatku lub zaliczki nań, stanowi pobranie podatku od podatnika (zob. wyrok SN z dnia 19 sierpnia 1999

r., III KKN 434/97, Prok. i Pr. 2000, Nr 1, poz. 16). Ewentualne problemy finansowe płatnika mogą być uwzględniane przy rozważaniu rodzaju i rozmiaru kary za czyn z art. 77 § 1 k.k.s. Podkreślić bowiem należy, iż środki pieniężne stanowiące pobrane kwoty zaliczek od wynagrodzeń wypłaconych pracownikom, nie należą do płatnika. Do czasu pobrania należą do podatnika, zaś po pobraniu stanowią przychód Skarbu Państwa, który płatnik ma obowiązek wpłacić we wskazanym w ustawie terminie na rachunek właściwego organu podatkowego. Zgodnie z orzecznictwem Sądu Najwyższego: "skoro zarząd spółki prowadzi sprawę tej spółki, a pracami zarządu kieruje jego prezes, to jeżeli nie powierzono spraw spółki jako płatnika podatku od wynagrodzeń osób fizycznych (zaliczek na ten podatek) innemu z członków zarządu albo kierownikowi innej komórki organizacyjnej tej firmy, prezes zarządu spółki jest tą osobą, która zajmuje się jej sprawami gospodarczymi w powyższym zakresie, jeżeli nie dojdzie do wskazania, stosownie do art. 31 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (Dz. U. Nr 137, poz. 926 z

późn. zm.) innej jeszcze osoby odpowiedzialnej za czynności spółki jako płatnika podatku" (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 2 lipca 2002 r., IV KK 164/02, OSNKW 2002/11-12/106). Zgodnie z art. 31 ww. ustawy osoby prawne oraz jednostki organizacyjne niemające osobowości prawnej, będące płatnikami lub inkasentami, są obowiązane wyznaczyć osoby, do których obowiązków należy obliczanie i pobieranie podatków oraz terminowe wpłacanie organowi podatkowemu pobranych kwot, a także zgłosić właściwemu miejscowo organowi podatkowemu imiona, nazwiska i adresy tych osób. Zgłoszenia należy dokonać w terminie wyznaczonym do dokonania pierwszej wpłaty, a w razie zmiany osoby wyznaczonej - w terminie 14 dni od dnia, w którym wyznaczono inną osobę.

Zgodnie z art. 38 ust. 1 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych płatnicy zobowiązani są do obliczenia i pobierania zaliczek na podatek dochodowy od wynagrodzeń zatrudnionych osób oraz przekazywania na rachunek właściwego urzędu skarbowego pobranych kwot zaliczek

w terminie do dnia 20 następującego po miesiącu, w którym pobrano zaliczki.

Podmioty będące płatnikami określają przepisy poszczególnych ustaw podatkowych. Przepisy te czynią płatnikami także podmioty niebędące osobami fizycznymi. Z tego względu, do zakwalifikowania czynności sprawczej oskarżonego zastosowanie znalazł art. 9 § 3 k.k.s., na podstawie którego jak sprawca odpowiada ten, kto na podstawie przepisu prawa, decyzji właściwego organu, umowy lub faktycznego wykonywania zajmuje się sprawami gospodarczymi, w szczególności finansowymi płatnika.

W realiach niniejszej sprawy nie ulega żadnej wątpliwości, iż oskarżony S. S. jako Prezes Zarządu (...). odpowiedzialny był za sprawy gospodarcze, a w szczególności finansowe tejże Spółki. Zgromadzony materiał dowodowy w sposób jednoznaczny dowiódł również, że zaliczki na podatek dochodowy od osób fizycznych były pobierane w Spółce. Świadczą o tym przede wszystkim dokumenty zgromadzone w aktach sprawy m.in. deklaracja PIT 4R za 2015 r., karty kontowe podatku PIT i karty

weryfikacji w zakresie zgodności wpłaconych zaliczek miesięcznych. Wbrew twierdzeniom oskarżonego, już sama okoliczność, że znaczna część kierowców pobierała wynagrodzenia z utargów skutkuje uznaniem, iż do pobrania zaliczek na podatek dochodowy dochodziło. Pracownicy otrzymywali bowiem wynagrodzenia w gotówce jako tygodniówki, a wysokość tych tygodniówek była ich wynagrodzeniem netto. Spółka wiedziała, którzy pracownicy i w jakiej wysokości pobierali w ten sposób wynagrodzenie, odnotowywane było też na liście płac. Kwestią niepodważalną jest zatem to, że wypłata wynagrodzeń, także w gotówce, w kwocie nieprzekraczającej należnego pracownikowi w danym miesiącu wynagrodzenia netto oznacza pobranie przez płatnika zaliczki na podatek dochodowy od osób fizycznych. Oskarżony doskonale zdawał sobie z tego sprawę, był świadomy sytuacji Spółki, pobierania przez pracowników wynagrodzeń z utargów oraz ciężącego na nim jako Prezesie Zarządu obowiązku, a mimo to nie podjął w rzeczywistości żadnych kroków mających na celu zmienić tą sytuację. S. S. działał umyślnie,

zasłaniając się przy tym złą kondycją finansową przedsiębiorstwa.

Zgodnie z art. 6 § 2 k.k.s. dwa lub więcej zachowań, podjętych w krótkich odstępach czasu w wykonaniu tego samego zamiaru lub z wykorzystaniem takiej samej sposobności, uważa się za jeden czyn zabroniony; w zakresie czynów zabronionych polegających na uszczupieniu lub narażeniu na uszczuplenie należności publicznoprawnej za krótki odstęp czasu uważa się okres do 6 miesięcy. Bez wątpienia oskarżony, nie płacąc zaliczek na podatek dochodowy od osób fizycznych w przewidzianym terminie do właściwego Urzędu Skarbowego, czynił to, podejmując zachowania polegające na zaniechaniu, z których każde podjęte było w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru.

Wobec powyższego Sąd uznał, iż działanie oskarżonego wypełniło dyspozycję przestępstwa skarbowego art. 77 § 2 k.k.s. w zw. z art.77 § 1 k.k.s, art. 6 § 2 k.k.s. w zw. z art. 9 § 3 k.k.s.

#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia	-----	-----
---	--	-------	-------

	postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			

#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania	-----	-----
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania			

#	3.4. Umorzenie postępowania	-----	-----
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach umorzenia postępowania			

#	3.5. Uniewinnienie	-----	
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach uniewinnienia			
-----			
4. KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i			

Środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
S. S.	I		<p>Uznając oskarżonego S. S. za winnego zarzucanego mu czynu, Sąd na mocy art. 77 § 2 k.k.s. w zw. z art. 23 § 1 k.k.s. skazał go na karę grzywny w liczbie 50 stawek dziennych przyjmując 1 stawkę dzienną za równoważną 100 złotym.</p> <p>W ocenie Sądu orzeczonej kara realizuje wszelkie dyrektywy wymienione w art. 53 k.k. i uwzględnia stopień zawinienia oskarżonego, sposób dokonania przestępstwa, właściwości i warunki osobiste oskarżonego, a także jego dotychczasowy sposób życia. Zdaniem Sądu kara jest adekwatna do stopnia winy oskarżonego i społecznej szkodliwości. Wymierzając karę Sąd uwzględnił warunki i właściwości osobiste oskarżonego oraz jego dotychczasowy sposób życia i zachowanie po dokonaniu czynu. Oskarżony prowadzi spokojny i ustabilizowany styl życia, niemniej z karty karnej wynika, że już raz wszedł w konflikt z prawem i był karany. Orzeczenie tego rodzaju kary</p>

umożliwi oskarżonemu uświadomienie naganności swojego zachowania i przyczyni się do zweryfikowania swojego postępowania na przyszłość. Wymierzając karę grzywny sąd uwzględnił możliwości zarobkowe oskarżonego i osiąmane przez niego dochody.

Mając na uwadze ustawowe zagrożenie za popełnione przez oskarżonego przestępstwo - tj. grzywna w wymiarze do 720 stawek dziennych, nie można uznać, iż wymierzona kara jest zbyt surowa. Okolicznością łagodzącą, przez którą Sąd zdecydował się orzec karę w dolnych granicach jest przede wszystkim sytuacja finansowa Spółki. Należy jednak wyraźnie podkreślić, iż zła kondycja finansowa przedsiębiorstwa nie powoduje wyłączenia winy S. S., a jedynie częściowo ją umniejsza. Oskarżony obejmując funkcję Prezesa Zarządu wiedział o tym, nie było dla niego żadnym zaskoczeniem, iż Spółka chyli się ku upadkowi. S. S. wiedział także o tym, że kierowcy pobierają wynagrodzenie z utargów i brak jego stanowczej reakcji w tym zakresie należy rozumieć jako akceptację tego stanu rzeczy, dlatego też Sąd uznał, iż oskarżony działał z pełną świadomością.

S. S.	II		<p>Na podstawie art. 24 § 1 i 5 k.k.s. Sąd orzekł odpowiedzialność posiłkową za karę grzywny orzeczoną oskarżonemu S. S. wobec (...) - bowiem to ta spółka czerpała korzyści z niewpłacania składem na rachunek US w R.. Ponadto Sąd zobowiązał w/w spółkę do zwrotu na rzecz Skarbu Państwa uzyskanej korzyści majątkowej w postaci niewpłaconego podatku dochodowego od osób fizycznych za okres od maja do sierpnia oraz od listopada do grudnia 2015 r. w łącznej kwocie 51.385 zł. Orzeczenie tego zobowiązania jest obligatoryjne, a zasądzona kwota jest równoważna kwocie zaległości.</p>
<p>5. Inne ROZSTRZYGNIECIA ZAwarte w WYROKU</p>			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
-----	-----	-----	-----
<p>6. inne zagadnienia</p>			
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego</p>			

nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę		
-----		
7. Koszty procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
III	Na podstawie przepisów powołanych w pkt III wyroku Sąd zasądził od oskarżonego koszty sądowe w łącznej kwocie 600 zł, a w tym opłatę w kwocie 500 zł na rzecz Skarbu Państwa. Sąd nie dopatrył się bowiem żadnych okoliczności, które powodowałyby konieczność zwolnienia oskarżonego z tych kosztów - sytuacja finansowa S. S. jest dobra, oskarżony posiada stałe dochody w związku z czym ma środki na pokrycie tychże kosztów.	
7. Podpis		
Sędzia Paweł Gonet		

Zarządzenie: odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć:

- Naczelnikowi (...) Urzędu Skarbowego w R.,
- obrońcy oskarżonego radcy praw. (...)